

Mediální obraz humanitární organizace ADRA při povodních v roce 2002 v České republice

Jana Mitrová

Posudek oponenta

Cílem předkládané práce formulovaném v úvodu je analýza mediálního obrazu ADRY v období povodní v r. 2002, z něhož lze podle autorky odvodit i přístup české veřejnosti k činnosti této humanitární organizace. Práce si mimo jiné klade za cíl objasnit základní funkce a prostředky PR a zásady efektivní komunikace s médii, uplatňované v případě neziskových organizací.

V teoretické části autorka popisuje jednak situaci povodní a zapojení ADRY do pomoci při odstraňování jejich důsledků, dále pak objasňuje vztah médií a neziskových organizací, přičemž zvláštní důraz je kladen na strategie PR. Vzhledem k názvu práce i cílům, které si autorka stanovuje v úvodu by však bylo vhodné začlenit do teoretické části i vybrané koncepce, které se zabývají vztahem médií a veřejnosti či technikami konstrukce mediálního obrazu. Naopak kapitoly věnované zapojení ADRY při povodních se již týkají konkrétního případu, proto by měly být zařazeny až za obecnou, teoretickou část. V první části textu by navíc mělo být uvedeno, s jakou definicí médií autorka pracuje a v některých případech by také bylo třeba rozlišit, zda má na mysli média jakožto technologie, instituce či organizace.

V empirické části autorka využívá kvalitativní a kvantitativní obsahové analýzy ke zjištění, nakolik a jakým způsobem česká média referovala o aktivitách ADRY. Jedná se o vhodně zvolené metody a důsledně provedený výzkum, který je bezpochyby adekvátním a komplexním zmapováním mediálního obrazu zvolené neziskové organizace.

Z analytické části ovšem není patrné, nakolik se ADRA prostřednictvím vlastních PR aktivit podílela na ovlivňování tohoto obrazu (což bych vzhledem k obsahu teoretické části předpokládala), navíc výsledky výzkumu neprokazují, jaké je skutečně veřejné mínění týkající se této organizace, neboť mediální obraz a veřejné mínění nelze ztotožňovat, přestože jistá korelace mezi nimi jistě existuje. Autorka si je povahy vztahu mezi těmito fenomény evidentně vědoma, neboť na str. 16 uvádí, že „mediální realita veřejné mínění *značně ovlivňuje*“, pak je ale zřejmé, že na základě provedeného výzkumu nelze zcela odvozovat, jak ADRU skutečně vnímá veřejnost (a nelze to vyvozovat ani z reakcí hlavních donátorů, kterými se práce rovněž zabývá, neboť ty reprezentují převážně orgány státní správy, nikoli jednotlivci z řad veřejnosti).

Pokud by navíc výsledky výzkumu týkající se mediálního obrazu měly mít skutečnou výpovědní hodnotu, bylo by vhodné postavit empirickou část na komparaci - např. porovnat

informování médií o ADŘE s referováním o jiné neziskové organizaci, která se při odstraňování následků povodní angažovala, neboť pak by se lépe ukázalo, o jakém přístupu ze strany médií i úspěšnosti PR aktivit samotné ADRY výsledky výzkumu svědčí.

Vzhledem k pracnosti výzkumu je trochu škoda, že autorka se získanými daty ještě více nepochybovala – jistě by bylo možné na jejich základě nabídnout vlastní interpretace, pokusit se nastínit důsledky, které měl mediální obraz ADRY pro její další činnost či právě nakolik a jakým způsobem se díky němu zapsala do veřejného povědomí.

Z formálního hlediska práce splňuje veškeré náležitosti (včetně citací a odkazů), bohužel však obsahuje značné množství chyb (stylistických i pravopisných), což poněkud snižuje její jinak velmi dobrou úroveň.

I přes výše uvedené výhrady práci považuji za zdařilou a pokud autorka při obhajobě objasní zmíněné nejasnosti, navrhuji hodnocení 42 bodů.

V Praze dne 10.6. 2008

Irena Aimová